Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 120/89

af 19. januar 1989

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter for landbrugsprodukter

(EFT L 16 af 20.1.1989, s. 19)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EØF) nr. 1431/93 af 10. juni 1993	L 140	27	11.6.1993
►M2	Kommissionens forordning (EF) nr. 2194/96 af 15. november 1996	L 293	3	16.11.1996
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 910/2004 af 29. april 2004	L 163	63	30.4.2004
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 1847/2006 af 13. december 2006	L 355	21	15.12.2006

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 120/89

af 19. januar 1989

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2210/88 ([2]), særlig artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 28. (SIC! 27.) juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1109/88 ([4]), særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2180/71 af 12. oktober 1971 om de generelle regler, der skal anvendes inden for sektoren for mælk og mejeriprodukter i tilfælde af forsyningsvanskeligheder ([5]), særlig artikel 2, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1603/74 af 25. juni 1974 vedrørende opkrævning af en eksportafgift for visse sukkerprodukter fremstillet af korn, ris og mælk i tilfælde af forsyningsvanskeligheder med hensyn til sukker ([6]), særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ([7]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88 ([8]), særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2742/75 af 29. oktober 1975 om produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren ([9]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1009/86 ([10]), særlig artikel 8, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2747/75 af 29. oktober 1975 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes i kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ([11]), ændret ved forordning (EØF) nr. 2560/77 ([12]), særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ([13]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2229/88 ([14]), særlig artikel 10, stk. 2,

---

([1]) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
([2]) EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 1.
([3]) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
([4]) EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 27.
([5]) EFT nr. L 231 af 14. 10. 1971, s. 1.
([6]) EFT nr. L 172 af 27. 6. 1974, s. 9.
([7]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([8]) EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.
([9]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 57.
([10]) EFT nr. L 94 af 9. 4. 1986, s. 6.
([11]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 82.
([12]) EFT nr. L 303 af 28. 11. 1977, s. 1.
([13]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
([14]) EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 27.

▼B

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1432/76 af 21. juni 1976 om de almindeige (SIC! almindelige) regler, der skal anvendes i rissektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ([1]), særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager ([2]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2247/88 ([3]),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 520/77 af 14. marts 1977 vedrørende opkrævning af en eksportafgift for visse produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager med tilsætning af sukker i tilfælde af forsyningsvanskeligheder med hensyn til sukker ([4]), særlig artikel 1, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ([5]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/88 ([6]), særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 18, stk. 4 og 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1650/86 af 26. maj 1986 om eksportrestitutioner og -afgifter for olivenolie ([7]), særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 645/75 ([8]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3677/86 ([9]), er der fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter for landbrugsprodukter; erfaringen har vist, at der bør optages nye bestemmelser i nævnte forordning; af hensyn til klarheden og en effektiv forvaltning bør der derfor foretages en omformning af bestemmelserne på dette område;

eksportafgifterne er omfattet af importafgifter, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra e), i Rådets forordning (EØF) nr. 2144/87 af 13. juli 1987 om toldskyld ([10]), ændret ved forordning (EØF) nr. 4108/88 ([11]);

eksportafgift bør ikke finde anvendelse på udførsler, der foretages i henhold til en licens med en restitution, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation;

visse udførsler er uden økonomisk betydning eller vedrører meget små mængder; det er muligt at undtage sådanne udførsler fra opkrævning af eksportafgifter;

det bør fastlægges, dels hvilken dato der skal lægges til grund ved anvendelsen af satsen for eksportafgiften, dels hvilken medlemsstat der skal opkræve eksportafgiften;

for at undgå transaktioner i spekulationsøjemed bør der træffes foranstaltninger med henblik på at sikre, at de produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet antaget, forlader Fællesskabets toldområde inden for en rimelig frist; opkrævning frist på 60 dage, der anvendes ved udførsler med restitutioner, vil også kunne anvendes i forbindelse med opkrævning af eksportafgifter; hvis denne frist overskrides, er det nødvendigt at anvende særlige bestemmelser for fastsættelsen af eksportafgiftssatsen;

([1]) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 39.
([2]) EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.
([3]) EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 21.
([4]) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 26.
([5]) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
([6]) EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.
([7]) EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 8.
([8]) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1975, s. 16.
([9]) EFT nr. L 351 af 12. 12. 1986, s. 1.
([10]) EFT nr. L 201 af 22. 7. 1987, s. 15.
([11]) EFT nr. L 361 af 29. 12. 1988, s. 2.

▼B

toldmyndighedernes opgaver vil blive lette, hvis de produkter, for hvilke der er opkrævet eksportafgift, forsendes under en anden procedure end den, der anvendes for de produkter, for hvilke der ikke er opkrævet eksportafgift; med henblik herpå bør det fastsættes, at produkter, for hvilke der er opkrævet eksportafgift, skal forsendes under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse;

såfremt de pågældende produkter forlader Fællesskabets område under transporten fra et sted inden for Fællesskabet til et andet, bør der fastsættes passende bestemmelser med henblik på opkrævning af den pågældende eksportafgift, hvis produkterne ikke genindføres i Fællesskabet; med henblik herpå bør de bestemmelser anvendes, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1469/88 ([2]);

inden datoen for pålæggelsen af eksportafgiften kan der være ansøgt om eller udstedt eksportlicenser uden forudfastsættelse af restitutionen; bortset fra de tilfælde, hvor der er foretaget forudfastsættelse, forekommer det ikke nødvendigt at kræve, at landbrugsprodukterne udføres, når der pålægges eksportafgift; det bør derfor fastsættes, at sådanne licensansøgninger kan tilbagekaldes, og at licenserne på eksportørens anmodning kan annulleres, idet den stillede sikkerhed i så fald frigives;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter, såfremt andet ikke er bestemt i de særlige fællesskabsbestemmelser vedrørende visse landbrugsprodukter, de fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportafgifter for landburgsprodukter (SIC! landbrugsprodukter), i det følgende benævnt »eksportafgifter,« der er omhandlet i:

— artikel 20, stk. 1, andet led, i forordning nr. 136/66/EØF

— artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2180/71

— artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1603/74

— artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2742/75

— artikel 2, stk. 1, første led, i forordning (EØF) nr. 2747/75

— artikel 2, stk. 1, første led, i forordning (EØF) nr. 1432/76

— artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 520/77

— artikel 18, stk. 1 og 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Artikel 2

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, opkræves eksportafgifterne ved enhver endelig eller midlertidig udførsel fra Fællesskabets toldområde:

a) af produkter, der er omfattet af Traktatens artikel 9, stk. 2, uanset om emballagen er omfattet heraf

b) af produkter, der ikke er omfattet af Traktatens artikel 9, stk. 2, fordi de indeholder eksportafgiftspligtige bestanddele, som helt eller delvis

([1]) EFT nr. L 107 af 22. 4. 1987, s. 1.
([2]) EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 67.

▼B

var omfattet heraf, før de blev anvendt til fremstilling af de udførte produkter.

Artikel 3

1. Eksportafgifterne finder ikke anvendelse på udførsler, for hvilke en restitution er forudfastsat eller fastsat ved licitation.

Når der for et sammensat produkt er forudfastsat en restitution for en eller flere af bestanddelene som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/81 ([1]), gælder afgiftsfritagelsen kun denne eller disse bestanddele.

2. Ud over de i kapitel II i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ([2]) nævnte tilfælde opkræves der ikke eksportafgifter for:

a) produkter, som inden for Fællesskabet leveres som proviant til søgående skibe eller til luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, på betingelse af, at mængden ikke overstiger det, der normalt forbruges om bord på skibene eller luftfartøjerne

b) produkter bestemt til en medlemsstats væbnede styrker, som er stationeret uden for Fællesskabets toldområde

c) småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, såfremt de afgiftspligtige produkter ikke vejer over 3 kg pr. forsendelse; bortset fra betingelserne vedrørende produkternes værdi er betingelserne for anvendelsen af denne fritagelse de samme som fastsat i artikel 29 til 31 i forordning (EØF) nr. 918/83

d) produkter i rejsendes personlige bagage, såfremt de afgiftspligtige produkter ikke vejer over 3 kg pr. rejsende; bortset fra betingelserne vedrørende produkternes værdi er betingelserne for anvendelsen af denne fritagelse de samme som fastsat i artikel 45 til 49 i forordning (EØF) nr. 918/83

e) produkter, der er undergivet en af de ordninger, som omhandles i artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 ([3])

f) de i artikel 42, stk. 1, forordning (EØF) nr. 3665/87 omhandlede leveringer af proviant, idet de i nævnte artikels stk. 2, andet afsnit, og stk. 3 til 7, angivne betingelser finder anvendelse med de fornødne ændringer

3. Bestemmelserne i stk. 2, litra b), finder kun anvendelse, såfremt der for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er blevet antaget, fremlægges en attest udstedt af de pågældende væbnede styrker med bekræftelse af bestemmelsesstedet for de produkter, for hvilke udførselsangivelsen er indgivet, og for så vidt der er sikkerhed for produkternes ankomst til bestemmelsesstedet.

Artikel 4

1. Medmindre eksportafgiften er forudfastsat eller fastsat ved licitation, anvendes den eksportafgift, der gælder på datoen for toldvæsenets antagelse af udførselsangivelsen for de afgiftspligtige produkter. Fra tidspunktet for denne antagelse forbliver produkterne under toldtilsyn, indtil de forlader Fællesskabets toldområde.

Såfremt:

— de pågældende produkter ikke har forladt Fællesskabets toldområde inden 60 dage fra tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen, eller

([1]) EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.
([2]) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.
([3]) EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.

▼B

— beviset for, at de har forladt Fællesskabets toldområde, ikke føres senest tolv måneder fra tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen,

og der ikke foreligger force majeure, anvendes dog den højeste afgiftssats, der har været gældende i perioden, fra udførelsesangivelsen antages, til produkterne forlader Fællesskabets toldområde, eller — såfremt denne er højere — den eventuelt forudfastsatte sats.

Ved anvendelsen af andet afsnit tages der ikke hensyn til en eventuel fastsættelse af en eksportrestitution i den nævnte periode.

Beviset for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde, føres på samme måde som ved restitutioner. Hvis beviset ikke føres senest tolv måneder fra tidspunktet for antagelsen af udførelsesangivelsen, anses udførslen fra toldområdet for at have fundet sted den sidste dag inden udløbet af denne frist.

2. Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen er afgørende for fastlæggelsen af det udførte produkts mængde, art og egenskaber.

3. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved den højeste afgiftssats den eksportafgift

— udtrykt i ecu

— som er den højeste for pågældende produkt og bestemmelsessted i den periode, hvor beløbene sammenlignes.

4. En eksportafgift, der er fastsat ved licitation, er en forudfastsat afgift.

▼M2

Artikel 4a

1. Anvendes artikel 4 ikke, og ydes der ikke eksportrestitution for produkterne, medfører manglende overholdelse af den frist på 60 dage, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3665/87 eller i artikel 30, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning (EØF) nr. 3719/88, at klarereren ved udførsel pålægges en toldskyld i henhold til artikel 211 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]) til den sats, der gælder i henhold til artikel 4, stk. 1, andet afsnit, men på grundlag af den oprindeligt antagne udførselsangivelses oplysninger om de udførte produkters mængde, art og kendetegn.

Ved anvendelsen af dette stykke anvendes artikel 251, stk. 2, litra a), sidste afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([2]) ikke.

2. Det sted, hvor den i stk. 1 omhandlede toldskyld anses for at være opstået, er det sted, hvor udførselsangivelsen antages.

Fra den dag, hvor en eksportafgift skal opkræves for de i stk. 1 omhandlede produkter, meddeler udgangstoldstedet på Fællesskabets toldområde det toldsted, hvor formaliteterne med henblik på udførsel fandt sted, den faktiske dato, hvor de pågældende produkter forlod Fællesskabets toldområde, ved returnering af kontroleksemplar T5 eller fremsendelse af en fotokopi af kontroleksemplar T5 eller af en specielt udarbejdet meddelelse.

▼M4

I det dokument, der sendes til det toldsted, hvor toldformaliteterne ved udførsel fandt sted, anfører udgangstoldstedet en af påtegningerne i bilag I.

▼M2

3. Hvis det toldsted, hvor toldformaliteterne med henblik på udførsel fandt sted, ikke er kompetent til at opkræve eksportafgiften, underretter det det kompetente, nationale toldsted.

([1]) EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992 (SIC!, s. 1.)
([2]) EFT nr. L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

▼B

Artikel 5

1. Eksportafgiften opkræves af den medlemsstat, hvorunder det toldsted, som antager udførselsangivelsen, hører.

2. Såfremt eksportafgiften er differentieret efter bestemmelsessted.

a) opkræves den afgift, der gælder for det bestemmelsessted, som er anført i den i artikel 4, stk. 1, omhandlede udførselsangivelse, og der stilles sikkerhed for den eventuelle difference mellem denne afgift og den højeste gældende afgift på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen

b) skal eksportøren, når der er stillet sikkerhed, føre bevis for produktets indførsel på bestemmelsesstedet senest tolv måneder fra datoen for antagelsen, undtagen i tilfælde af force majeure; beviset føres som foreskrevet i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3665/87

c) anses produkterne, såfremt det under litra b) nævnte bevis ikke føres inden for den fastsatte frist, og bortset fra tilfælde af force majeure, for at have nået det bestemmelsesland, for hvilket afgiften er højest, og sikkerheden inddrages som eksportafgift

d) frigives sikkerhedsstillelsen, såfremt det under litra b) nævnte bevis føres inden udløbet af den fastsatte frist, afhængig af bestemmelsesstedet og i forhold til de mængder, for hvilke beviset føres; hvis den stillede sikkerhed eller en del heraf ikke frigives, inddrages den som eksportafgift

e) korrigeres det beløb, der skal erlægges, og frigives en eventuel sikkerhedsstillelse, såfremt eksportøren inden udløbet af den under litra b) nævnte frist fører bevis for, at produktet er nået til et bestemmelsessted, for hvilket afgiften er lavere end den opkrævede afgift

f) stilles sikkerheden i kontanter eller i form af en garanti fra en institution, som opfylder de krav, der er fastsat af den medlemsstat, i hvilken udførselsangivelsen er blevet antaget

3. Hvis den i stk. 2, litra b), c) og e), omhandlede frist ikke har kunnet overholdes, selv om eksportøren har bestræbt sig på at fremskaffe beviserne inden for denne frist, kan den på eksportørens anmodning forlænges med en periode, som den kompetente myndighed i udførselsmedlemsstaten skønner nødvendig i betragtning af de påberåbte omstændigheder.

Artikel 6

Hvis det i artikel 4, stk. 1, fjerde afsnit, og/eller det i artikel 5, stk. 2, litra b), omhandlede bevis forelægges inden seks måneder efter udløbet af de fastsatte frister, er den afgift, der skal erlægges:

a) den afgift, der ville være opkrævet, hvis disse frister var blevet overholdt

b) forhøjet med 15 % af differencen mellem den opkrævede afgift og det under litra a) anførte beløb.

▼M1

Artikel 7

Så snart udførselsangivelsen vedrørende de i artikel 2, litra a), omhandlede produkter er antaget, anses disse for ikke mere at henhøre under Traktatens artikel 9, stk. 2, og de forsendes derfor efter bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 ([1]).

([1]) EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.

▼M1

Artikel 8

1. Når forsendelse fra en medlemsstat til en anden af produkter, som er belagt med en eksportafgift, foregår på de i afsnit IX i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1214/92 ([1]) fastsatte betingelser, finder stk. 2 og 3 ligeledes anvendelse.

2. Afgangstoldstedet, som defineret i forordning (EØF) nr. 2726/90, træffer de nødvendige foranstaltninger til at opkræve den i litra c) omhandlede eksportafgift, når

a) der på et dokument for intern fællesskabsforsendelse, hvorpå der som bestemmelsestoldsted er angivet et toldsted i en medlemsstat, ikke er anført den i artikel 65 i forordning (EØF) nr. 1214/92 anførte påtegning, fordi det pågældende produkt ikke var belagt med en eksportafgift på tidspunktet for gyldighedspåtegningen af angivelsen til intern fællesskabsforsendelse, og

b) dette produkt frembydes ved et EFTA-lands bestemmelsestoldsted i henhold til aftalen mellem Fællesskabet og EFTA-landene om en fælles forsendelsesordning, og

c) der gælder en eksportafgift, som er fastsat efter tidspunktet for gyldighedspåtegningen af angivelsen til intern fællesskabsforsendelse, den dag, hvor produktet frembydes ved bestemmelsestoldstedet.

3. Hvis eksportøren over for de kompetente myndigheder godtgør, at varen har forladt Fællesskabets toldområde på den dato, hvor eksportafgiften var 0 eller lavere end den i stk. 2 omhandlede afgift, opkræves der ingen eller i givet fald den lavere afgift.

4. Når forsendelse fra en medlemsstat til en anden af produkter, som er belagt med eksportafgift, ikke foregår på de i afsnit IX i forordning (EØF) nr. 1214/92 fastlagte betingelser, finder artikel 31 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3269/92 ([2]) anvendelse.

Artikel 9

1. Når produkterne forsendes på de i afsnit IX i forordning (EØF) nr. 1214/92 eller artikel 31 i forordning (EØF) nr. 3269/92 fastsatte betingelser, skal der stilles en sikkerhed for at sikre, at eksportafgiften opkræves, såfremt produkterne ikke genindføres til Fællesskabets toldområde; denne sikkerhed stilles i henhold til artikel 68, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1214/92 eller på tilsvarende måde ved anvendelse af artikel 31 i forordning (EØF) nr. 3269/92.

2. Den stillede sikkerhed frigives, så snart der i afgangsmedlemsstaten føres bevis for, at produkterne er genindført i Fællesskabets toldområde, og i forhold til de mængder, for hvilke beviset er ført.

Artikel 10

Når et produkt er undergivet en af de i afsnit X, kapitel I, i forordning (EØF) nr. 1214/92 fastsatte forenklede procedurer med henblik på forsendelse til en bestemmelsesstation eller levering til en modtager inden for Fællesskabets toldområde, kan afgangstoldstedet kun give tilla- delse til en ændring af fragtkontrakten med henblik på at afslutte transporten uden for Fællesskabets toldområde, når det har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre opkrævning af eksportafgiften. I dette tilfælde anvendes den afgiftssats, der gælder på datoen for afgangstoldstedets antagelse af angivelsen til udførsel til tredjelande.

([1]) EFT nr. L 132 af 16. 5. 1992, s. 1.
([2]) EFT nr. L 326 af 12. 11. 1992, s. 11.

▼B

Artikel 11

1. Når der er fastsat en eksportafgift, og produkter genudføres i henhold til artikel 6, stk. 2, andet afsnit, eller artikel 11, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 ([1]), stilles der en sikkerhed svarende til eksportafgiften.

2. Den i stk. 1 omhandlede sikkerhed

a) frigives, såfremt afgørelsen vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for importafgift er positiv

b) inddrages som eksportafgift, såfremt

— den under litra a) omhandlede afgørelse er negativ

— og eksportafgiften ikke er betalt senest 30 dage efter fremsættelsen af kravet om betaling.

Artikel 12

I det tidsrum, hvor der for et produkt er fastsat en eksportafgift på over 0, kan — på anmodning af den pågældende — eksportlicenser for dette produkt annulleres og licensansøgninger trækkes tilbage, undtagen i følgende tilfælde:

a) når licensen indebærer en restitution, der er forudfastsat eller fastsat ved licitation

b) når licensen er udstedt på grundlag af en ansøgning, der som omhandlet i artikel 15 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 ([2]) er indgivet på en dag, hvor en eksportafgift var gældende

c) når licensansøgningen vedrører en licens som omhandlet i litra a) og b).

I disse tilfælde frigives den pågældende sikkerhed straks.

Artikel 13

1. Forordning (EØF) nr. 645/75 ophæves.

2. Henvisninger til den ved stk. 1 ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger til artikler i den ophævede forordning læses efter sammenligningstabellen i ►**M4** bilaget II. ◄

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.
([2]) EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

▼**M4**

BILAG I

Påtegninger omhandlet i artikel 4a, stk. 2, tredje afsnit:

— *Bulgarsk:*	В приложение на член 4a от Регламент (ЕИО) № 120/89
— *Spansk:*	Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89
— *Tjekkisk:*	Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89
— *Dansk:*	Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89
— *Tysk:*	Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89
— *Estisk:*	Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine
— *Græsk:*	Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89
— *Engelsk:*	Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89
— *Fransk:*	Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89
— *Italiensk:*	Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89
— *Lettisk:*	Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana
— *Litauisk:*	Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas
— *Ungarsk:*	A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása
— *Maltesisk:*	Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89
— *Nederlandsk:*	Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89
— *Polsk:*	Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89
— *Portugisisk:*	Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89
— *Rumænsk:*	Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89
— *Slovakisk:*	Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89
— *Slovensk:*	Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89
— *Finsk:*	Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen
— *Svensk:*	I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼M4

BILAG II

▼B

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 645/75	Nærværende forordning
artikel 1	artikel 1
artikel 2, stk. 1	artikel 2
artikel 2, stk. 2	
artikel 2a	artikel 11
artikel 3	artikel 3
artikel 4	artikel 4
artikel 5	artikel 5
—	artikel 6
—	artikel 7
artikel 6	artikel 8, stk. 1
artikel 7	artikel 9
artikel 8	artikel 10
artikel 9	—
artikel 10	artikel 12
artikel 11	artikel 13
artikel 12	artikel 14